

والتر بنیامین

قدم اول

نویسنده : هاوارد کی گیل، الکس کول - طراح : آندرژ کلیموفسکی

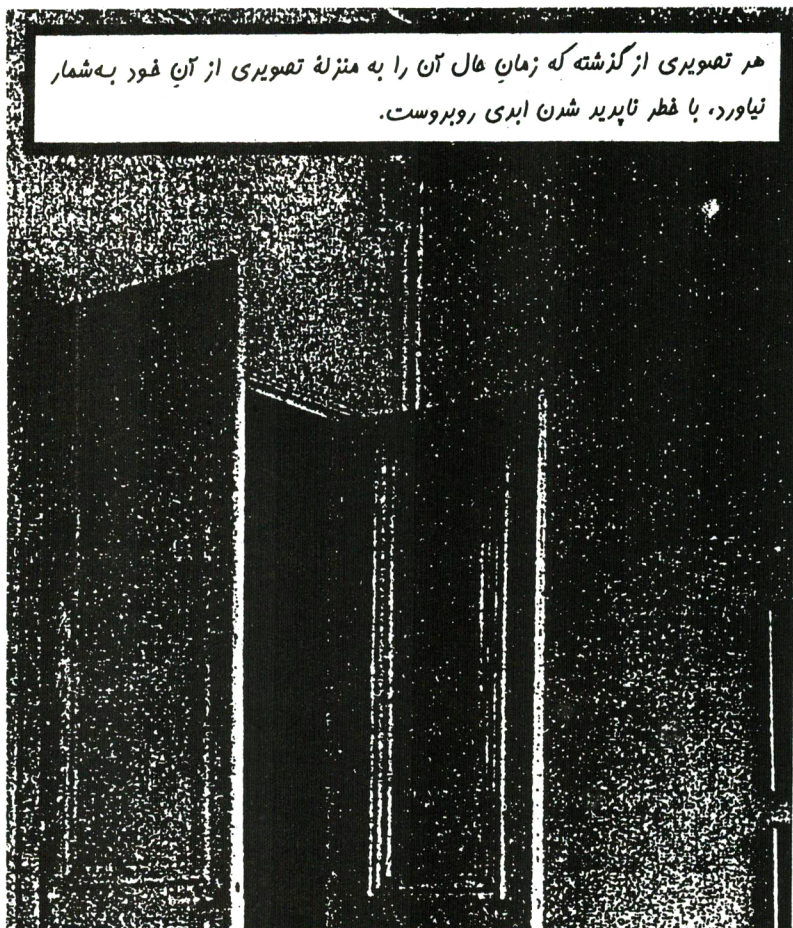
مترجم : علی معظمی جهرمی

منتقد پرشور

والتر بنیامین را نمی‌توان در هیچ گروهی طبقه‌بندی کرد. به نظر می‌رسید که او خود از داشتن عنوان «منتقد» راضی است. اما بنیامین منتقدی استثنایی بود و با چنان شور، دانش و مهارتی به این کار دست می‌زد که طبیعت آنچه را که معمولاً نقد می‌نامیدند، متحول کرد. حیطه‌های کار او گوناگون بود: فلسفه، زبان، هنر، معماری، عکاسی، تاریخ، عرفان یهود و مارکسیسم. او تنها به اجمال به این بحث‌ها نمی‌پرداخت بلکه در بنیادهایشان کاوش می‌کرد.

هر تصویری از گذشته که زمان حال آن را به منزله تصویری از آن خود به‌شمار
نیآورد، با فطر ناپدید شدن ابری روبروست.

اگر این کتاب بتواند به خواننده در میان هزار توی خیره‌کننده آثار بنیامین کمکی کند، آن کمک اینست که کاری کند تا خواننده نهایتاً بنیامین «تمثیل پرداز» را بشناسد.

عکس های کودکی: برلین

والتر بنیامین در ۱۵ جولای ۱۸۹۲ در برلین به دنیا آمد. پدرش امیل بازرگان بود و مادرش پاولین شونفلایز بود. والدین بنیامین یهودیانی بودند که اگرچه مسیحی نشده بودند، اما همانند بسیاری دیگر از یهودیان در رعایت آداب شرعی چندانی سخت گیری نمی کردند.

بنیامین وقایع کودکی خود را در سال ۱۹۳۲، هنگامی که به خودکشی می اندیشید، در دو مجموعه نوشت: «وقایع نامه برلین» و «طفولیت در برلین ۱۹۰۰»، ماهیت چندگانه این نوشته ها که آمیزه ای از نقد فرهنگی و تأملات شخصی اند - نمونه ایست از پیچیدگی نوشته های بنیامین که مرزهای معمول اسلوب ها و قواعد را می شکنند.

بنیامین خاطرات خود را به گونه ای یادآوری می کند که انگار تصاویر، موزائیک وار کنار هم چیده شده اند. این تجربه مقدمه اظهار نظرهای بعدی او در فلسفه تاریخ است. او به یاد می آورد که همیشه هنگام خرید مادرش را با اکراه همراهی می کرده و در راه رفتن از او جا می مانده.

